

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 97/2025
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца Грански спортски савез Риболовачки савез Војводине, чији је пуномоћник Милан Влајковић, адвокат у ..., против туженог Доо Риболовачки савез Војводине – Нови Сад, чији је пуномоћник Ненад Крајновић, адвокат у ..., ради престанка друштва, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5187/23 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5187/23 од 03.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5187/23 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1133/2020 од 30.06.2023. године, у ставу првом изреке, одбачена је тужба у делу тужбеног захтева да се утврди да су испуњени услови из члана 469. Закона о привредним друштвима. У ставу другом одбијен је тужбени захтев „да се налаже престанак привредног друштва Доо Риболовачки савез Војводине, Нови Сад, да се за ликвидационог управника именује лице са листе управника по одлуци суда, те да се налаже Агенцији за привредне регистре да спроведе поступак ликвидације наведеног привредног друштва, сходно одредбама Закона о привредним друштвима“. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 236.700,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5187/23 од 03.10.2024. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Привредног суда у Новом Саду. Одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, из свих разлога предвиђених наведеном законском одредбом.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом потврђена је првостепена пресуда којом је одбачена тужба тужиоца да се утврди да су испуњени услови из члана 469. Закона о привредним друштвима за престанак друштва и одбијен је тужбени захтев тужиоца да се наложи престанак тог привредног друштва и спроведе поступак ликвидације. Таква одлука заснована је на утврђеним чињеницама да друштво нормално послује, да се имовина друштва не умањује и не расипа, те да тужилац као оснивач и једини члан туженог привредног друштва није онемогућен у обављању функције скупштине друштва. Стога је закључак нижестепених судова да нису испуњени услови из одредбе члана 469. став 1. Закона о привредним друштвима да се одреди престанак друштва. Наводи ревидента не упућују на потребу одлучивања о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној. Одлука другостепеног суда донета је на темељу утврђеног чињеничног стања, из ког је изведен закључак да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 469. Закона о привредним друштвима за одређивање престанка друштва. Суд у складу са наведеном одредбом може да одреди и другу алтернативну меру, али само по захтеву тужиоца који треба да предложи конкретну меру коју суд треба да одреди ако не одреди престанак друштва. Судови су ценили квалитет чињеница на којима је тужилац засновао тужбени захтев и утврдили да исте не подразумевају испуњеност услова предвиђених одредбом члана 469. став 1. Закона о привредним друштвима за одређивање престанка друштва. Ревидент не може оспоравати утврђено чињенично стање по основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. У делу којим је одбачена тужба тужиоца да се утврди да су испуњени услови из члана 469. Закона о привредним друштвима, ревидент не наводи конкретне разлоге у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, нити указује на другачију праксу. Ни у односу на одлуку којом је одбијен тужбени захтев да се одреди престанак туженог привредног друштва ревидент не указује на судске одлуке у којима је другачије одлучено, осим на одлуку Привредног суда у Новом Саду П 183/2020 од 05.07.2020. године, која није супротна побијаној одлуци.

Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, нити правног питања у интересу равноправности грађана. Нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права о посматраном правном питању.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у парници о спору мале вредности, ревизија није дозвољена. Привредни спорови мале вредности су, у складу са одредбом члана 487. став 1. ЗПП, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора у конкретном случају износи 100.000,00 динара. Како је у питању одлука другостепеног суда донета у привредном спору мале вредности, ревизија против те одлуке није дозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић